

Comparison of shift work-related health problems in 12-hour shift schedules of petrochemical industries

A.R, Choobineh¹, A, Soltanzadeh², SH. R, Tabatabai³, M, Jahangiri⁴, S, Khavvaji⁵

Received: 2010/06/14

Revised: 2010/07/04

Accepted: 2010/09/12

Abstract

Background and aims: Shift work that affects diverse aspects of human life is arranged in various schedules, each has its own advantages and disadvantages. This study was carried out with the objectives of determination of common 12-hour shift schedules in petrochemical plants, comparison of shift work health-related problems among employees working in different shift schedules and recommendation of appropriate shift schedule for decrement of related health problems.

Methods: This cross-sectional study was conducted at 8 petrochemical plants in Asalooyeh region related to National Petrochemical Industries in which 12-hour shift schedules were applied. Study population consisted of 549 shift workers with age mean of 29.83 ± 5.75 years. Data on personal details, shift schedule and adverse health effects of shift work (i.e. gastrointestinal, cardiovascular, musculoskeletal, psychological, sleep etc. disorders) were collected by anonymous questionnaire.

Results: Among 549 studied shift employees, 39.6% worked in 4N-7D-3N-7Res (4night-7day-3night-7rest), 29.1% in 7N-7D-7Res and 31.3% in 7D-7N-7Res schedules. Statistical comparison showed that the prevalence of health problems such as gastrointestinal, cardiovascular and musculoskeletal disorders among 7D-7N-7Res schedule shift workers were significantly higher than that of other schedules ($p < 0.05$). Furthermore, the results revealed that the prevalence rates of health problems among 4N-7D-3N-7Res schedule shift workers were higher than 7N-7D-7Res schedule workers, but the differences were not significant ($p > 0.05$).

Conclusions: Prevalence of gastrointestinal, cardiovascular and musculoskeletal disorders in all schedules were high, but odds ratios of all problems among 7D-7N-7Res schedule shiftworkers were significantly more than those of the shift workers of the other schedules. This schedule should, therefore, be changed to decrease related-health problems. Fixed 14D/14N schedule may be an appropriate substitution.

Keywords: Shift work; 12-hour schedule; Shift work schedule; Health problems; Petrochemical industry

1. Corresponding author, Research Center for Health Sciences, Shiraz University of Medical Sciences, Iran, alrchoobin@sums.ac.ir
2. Occupational Health Department, School of Health and Nutrition, Shiraz University of Medical Sciences, Iran.
3. Epidemiology Department, School of Health and Nutrition, Shiraz University of Medical Sciences, Iran.
4. Occupational Health Department, School of Health, Tehran University of Medical Sciences, Iran.
5. HSE department, Pars petrochemical region.

مقایسه مشکلات بهداشتی مرتبط با برنامه های نوبت کاری ۱۲ ساعته رایج در صنایع پتروشیمی

علیرضا چوبینه^۱، احمد سلطانزاده^۲، سید حمیدرضا طباطبائی^۳، مهدی جهانگیری^۳، سلیمان خواجه^۵

تاریخ پذیرش: ۸۹/۰۶/۲۱

تاریخ ویرایش: ۸۹/۰۴/۱۳

تاریخ دریافت: ۸۹/۰۳/۲۴

چکیده

زمینه و هدف: نوبت کاری که می‌تواند اثرات نامطلوبی بر جنبه های مختلف زندگی انسان بجا گذارد در قالبها و یا نظامهای گوناگونی اجرا می‌شود که هر یک دارای ویژگی ها، مزایا و معایب خاص خود می‌باشند. این مطالعه با هدف تعیین نوع برنامه های ۱۲ ساعته رایج در شرکتهای پتروشیمی و مقایسه آنها از نظر شیوع مشکلات بهداشتی و همچنین پیشنهاد برنامه ۱۲ ساعته مناسب جهت کاهش مشکلات بهداشتی انجام شده است.

روش بررسی: این مطالعه مقطعی در ۸ شرکت پتروشیمی وابسته به شرکت ملی صنایع پتروشیمی با نظام نوبتی ۱۲ ساعته در منطقه عسلویه انجام گرفت. در این مطالعه ۵۴۹ نوبت کار با میانگین سنی (۵/۷۵) سال شرکت نمودند. داده ها بواسیله پرسشنامه استاندارد شده حاوی ۵۴ سؤال در زمینه مشخصات دموگرافیک، برنامه نوبت کاری و مشکلات بهداشتی شامل اختلالات گوارشی، قلبی-عروقی، اسکلتی-عضلانی، روحی-روانی، خواب و غیره گردآوری شدند.

یافته ها: در بین ۵۴۹ نوبت کار مطالعه شده، ۳۹/۶٪ در برنامه ۴-ش-۷-ل-۳-ش-۷-استراحت (۴-شب-۷-روز-۳-شب-۷-استراحت)، ۲۹/۱٪ در برنامه ۷-ل-۷-استراحت و ۳۱/۳٪ نیز در برنامه ۷-ش-۷-استراحت مشغول به کار بودند. مقایسه شیوع مشکلات بهداشتی اعم از اختلالات گوارشی، قلبی-عروقی و اسکلتی-عضلانی در کارکنان مورد مطالعه بر اساس نوع برنامه نوبتی نشان داد که شیوع این اختلالات در بین نوبت کارانی که در برنامه ۷-ش-۷-استراحت شاغلند، به طور معنی داری بیش از نوبت کاران شاغل در دو برنامه دیگر است ($p < 0.05$). علاوه بر آن، یافته های مطالعه نشان داد که شیوع مشکلات بهداشتی در نوبت کاران برنامه ۴-ش-۷-ل-۳-ش-۷-استراحت بیش از شیوع در نوبت کاران برنامه ۷-ش-۷-ل-۷-استراحت می باشد، اما این اختلاف از نظر آماری معنی دار بდست نیامد.

نتیجه گیری: اگر چه شیوع مشکلات بهداشتی در هر سه برنامه نوبت کاری بالا بود، اما شناس ابتلا به هر یک از اختلالات در برنامه نوبتی ۷-ش-۷-استراحت بالاتر از دو برنامه دیگر برآورد شد و لذا پیشنهاد می شود برنامه نوبت کاری ۷-ش-۷-تغییر یافته و برنامه دیگری جایگزین آن گردد. با توجه به نتایج بدست آمده و مطالعات متعدد، برنامه های ۱۲ ساعته ثابت (۱۴-ش-۱۴-س و ۱۴-ش-۱۴-س) جایگزین مناسبی برای این منظور خواهد بود.

کلیدواژه: نوبت کاری، نظام نوبتی ۱۲ ساعته، برنامه های نوبت کاری، مشکلات بهداشتی، صنایع پتروشیمی

مقدمه

از جامعه ۲۴ ساعته در سراسر جهان در آمده است. این پدیده امروزه به عنوان یک عامل تهدید کننده سلامتی تلقی شده که می‌تواند اثرات نامطلوبی بر جنبه های رهآوردهای اجتناب ناپذیر فن‌آوری بوده و به صورت جزئی

۱- (نویسنده مسئول) دانشیار، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران، صندوق پستی ۷۱۴۶۵-۱۱۱، تلفن: ۰۷۱-۷۲۶۰۲۲۵، فaks: ۰۷۱-۷۲۶۰۲۲۵، alrchoobin@sums.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت حرفة‌ای، دانشکده بهداشت و تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

۳- استادیار گروه ایدمیولوژی، دانشکده بهداشت و تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

۴- دانشجوی PhD بهداشت حرفة‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران/ مدیریت HSE شرکت ملی صنایع پتروشیمی

۵- کارشناس ارشد بهداشت حرفة‌ای، امور HSE پتروشیمی منطقه پارس

ویژگی‌های نظام اقماری، کار ۱۲ ساعته در هر نوبت [هم برای روزکاران و هم برای نوبت کاران] و در هر هفته ۸۴ ساعت می‌باشد. اشتغال در همچون نظامی باعث می‌شود از سویی کارگران برای بودن در کنار خانواده زمان بیشتری در اختیار داشته باشند، اما از سوی دیگر نوبت کاران مجبورند در زمانهای نامطلوب کار کرده و برای مدت طولانی از خانواده دور باشند [۱۴-۱۳].

الگوی کاری فشرده، ماهیت وظیفه و خستگی، اینمی و تندرنستی کارکنان در این نظام را تهدید می‌کند. یکی دیگر از معایب کار در نظام نوبت کاری اقماری چگونگی استراحت است. در این نظام، افراد پس از پایان شیفت در محدوده محیط کار حاضر می‌باشند. بنابر این، فعالیت اوقات فراغت محدود به فضای اطراف کار شده و در نتیجه ممکن است باعث کاهش کیفیت استراحت و رفع خستگی بهینه گردد. ساعت کار افراد در این نظام ممکن است به بیش از ۱۶۸ ساعت در مدت کارکرد یا مدت ماموریتشان برسد که باعث کاهش عملکرد و افزایش خطر اشتباها و خطای انسانی می‌گردد. علاوه بر موارد ذکر شده، نوبت کاری باعث اختلال در ریتم‌های سیرکادین و بر هم خودن خواب شب کاران و پیامدهای مرتبط با آن می‌شود [۱۶-۱۳].

اگر چه در کشورهای پیشرفته مطالعات متعددی در زمینه اثرات ساعت کار زیاد در نوبت‌های ۱۲ ساعته و یک هفته ای در گروه‌های شغلی مختلف [۱۷-۱۵] و همچنین پیامدهای کار در نوبت‌های ۱۲ ساعته و دوره‌های ۲ هفته ای انجام شده [۱۹-۱۳، ۱۶] و در آنها اثرات ساعت کار طولانی و برنامه نوبت کاری بر روی عملکرد، سلامتی، کیفیت زندگی و حوادث شغلی کنکاش شده است [۱۹-۱۵]، اما نتایج این تحقیقات به علت تفاوت‌های سازمانی، محیطی و فرهنگی نمی‌تواند الگوی کاربردی کاملاً مناسبی برای صنایع ایران در اختیار گذارد.

صنعت پتروشیمی از دسته صنایع بزرگ و پیچیده ایست که نیازمند فعالیت ۲۴ ساعته می‌باشد [۱۳ و ۱۲]. با توجه به اثرات سوء نوبت کاری بر سلامت جسمانی،

گوناگون زندگی انسان بجا گذارد [۱-۲]. تاکنون مطالعات متعددی با هدف بررسی اثرات منفی نوبت کاری بر عملکرد، سلامت و کیفیت زندگی کارگران نوبت کار انجام شده است [۲-۳] که برخی از این مطالعات ارتباط نوبت کاری و اختلال خواب، مشکلات معدی-روحی ای، بیماری‌های قلبی-عروقی و اختلالات روحی-روانی را نشان داده‌اند [۲-۹].

نوبت کاری در محیط‌های کاری بزرگ و پیچیده مانند صنایع نفت و پتروشیمی از شیوع بیشتری برخوردار بوده، بنابر این در چین محیط‌های اثرات سوء آن نیز بطور قابل ملاحظه ای بیشتر خواهد بود [۲]. ترکیب نوبت کاری با مخاطرات چندگانه محیط کار، نیازهای فیزیکی و شناختی بالا، کاهش کنترل فرد بر کار خود و دیگر عوامل فشارزای روانی-اجتماعی باعث تحمیل اثرات منفی مضاعفی بر سلامت کارکنان می‌شود [۱۲-۱۰].

نوبت کاری در قالبها یا نظامهای گوناگونی اجرا می‌شود که هر یک دارای ویژگی‌های، مزايا و معایب خاص خود می‌باشند. دو نظام کلی نوبت کاری عبارتند از نظام نوبت کاری ۱۲ ساعته و نظام سه نوبتی. در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی ایران به دلایل گوناگون نظریه تجمع این صنایع در مناطق خاص کشور، عدم وجود نیروی بومی کافی، شرایط خاص آب و هوایی، نبود امکانات جانبی برای زندگی خانوادگی کارگران غیر بومی و هزینه زیاد حمل و نقل نیروی کار، نوع خاصی از نظام‌های نوبتی متداول و معمول است که با عنوان نظام اقماری شناخته می‌شود. نظام اقماری در زمرة نظام‌های نوبت کاری ۱۲ ساعته است که به علت شرایط حاکم بر آن با برنامه هایی مانند دو هفته کار-دو هفته استراحت و یا دو هفته کار-یک هفته استراحت اجرا می‌شود. در این نظام که معمولاً شبیه به نظام‌های رایج نوبت کاری در ایستگاههای دریایی^۱ می‌باشد، فرد اغلب دور از محل سکونت خود مشغول به کار بوده و معمولاً هر برنامه به مدت یک ماه به طول می‌انجامد [۱۷-۱۳]. یکی از

^۱ - offshore

مشکلات بهداشتی مورد بررسی قرار گرفت، تعیین گردید. حجم نمونه با ۹۵ درصد اطمینان و ۸۰ درصد توان برابر ۶۲۹ نفر محاسبه شد. در هر شرکت پتروشیمی، انتخاب نمونه ها از لیست کارگرینی به طور تصادفی ساده در مشاغل مهم شامل بهره برداری، تعمیرات، خدمات فنی، آتش نشانی، حراست و اداری همراه با تسهیم به نسبت^۳ صورت گرفت.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها: ابزار گردآوری داده‌ها در این مطالعه پرسشنامه بوده که حاوی سؤوالاتی در زمینه ویژگی های دموگرافیک و خصوصیات فردی (نظیر سن، سابقه کار، وضعیت تأهل، تحصیلات، تعداد فرزندان و غیره)، ویژگی های برنامه نوبت کاری، مشکلات گوارشی (شامل افزایش یا کاهش اشتها، بیوست یا اسهال، سوءهاضمه، زخم دستگاه گوارش و درد معده یا ترش کدن)، قلبی - عروقی (شامل ناراحتی قلبی - عروقی، تپش قلب، درد قفسه سینه و فشار خون بالا)، روحی - روانی (شامل مختل شدن مرکز، مختل شدن تصمیم گیری، مختل شدن اعتماد به نفس، مختل شدن توانایی غلبه بر مشکلات، احساس بی ارزش بودن، سردرد و سرگیجه، عصبانیت، بی دقتی در کار، اشتباه مکرر، بی حوصلگی، تحریک پذیری، افسردگی و احساس خستگی در طول روز)، بی خوابی، مصرف داروهای خواب آور، اختلالات اسکلتی- عضلانی در اندام های گوناگون، اثرات نامطلوب نوبت کاری بر زندگی فردی (فعالیت هایی مانند استراحت، مطالعه، ورزش و انجام امور روزمره)، اثرات نامطلوب نوبت کاری بر زندگی خانوادگی (نبود فرصت کافی برای انجام کارهای منزل، رسیدگی به فرزندان، همسر، پدر و مادر و شرکت در مراسم خانوادگی)، اثرات نامطلوب نوبت کاری بر زندگی اجتماعی (فعالیت هایی نظیر شرکت در مراسم گوناگون مانند جشن ها، مراسم مذهبی و ورزشی) می باشد. در طراحی این پرسشنامه از پرسشنامه SOS^۴ که توسط

روانی، عملکرد شغلی و اینمنی نوبت کاران از یک سو و تعداد زیاد نیروی کار شاغل، حساسیت، مخاطره آمیز بودن عملیات و فرایندهای صنعتی و اهمیت اجتماعی- اقتصادی این صنعت در کشور از سوی دیگر، انجام تحقیقات و ارائه راهکارهایی برای تنظیم و تدوین یک نظام نوبت کاری مناسب چهت حذف و یا کاهش اثرات نامطلوب آن ضروری به نظر می رسد. با توجه به آنچه بیان شد و اینکه تاکنون مطالعه ای بر روی مشکلات ناشی از کار در نظام نوبتی ۱۲ ساعته اقماری و برنامه های گوناگون نوبت کاری در این نظام، در صنایع کشور و بویژه صنایع پتروشیمی انجام نگرفته، لذا تحقیق حاضر با اهداف زیر در تعدادی از شرکت های پتروشیمی منطقه عسلویه که دارای چنین نظام نوبتی می باشند، انجام شده است:

- الف) تعیین نوع برنامه های ۱۲ ساعته مورد استفاده در شرکت های پتروشیمی
- (ب) مقایسه این برنامه ها از نظر شیوع مشکلات بهداشتی
- (پ) پیشنهاد برنامه ۱۲ ساعته مناسب

روش بررسی

این مطالعه مقطعی از فروردین تا بهمن ۸۸ در ۸ شرکت پتروشیمی وابسته به صنایع ملی پتروشیمی با نظام نوبتی اقماری در منطقه عسلویه انجام گرفت. بر اساس اطلاعات گردآوری شده، در این شرکتها در مجموع ۷۱۸۵ کارگر اعم از رسمی و پیمانکار مشغول به کار بوده که در کل ۲۱۲۰ نفر آنها نوبت کار بودند.

افراد مورد مطالعه و حجم نمونه: جامعه مورد مطالعه در این تحقیق کارگران نوبت کار شاغل در ۸ شرکت پتروشیمی منطقه عسلویه بوده که به صورت رسمی یا پیمانکار انجام وظیفه می نمودند. حجم نمونه بر اساس نتایج مطالعه راهنمای^۵ که بر روی ۵۰ نفر کارگر در یکی از شرکت های پتروشیمی انجام شد و در آن شیوع

3. Proportional to size
4. Survey Of Shiftworkers

2. Pilot study

سئوالی با ضریب پایایی ۸۱٪ بدست آمد. لازم به ذکر است که پایایی این پرسشنامه با استفاده از فرمول Kuder-Richardson-20 (KR 20) محاسبه شد [۲۱].

روش‌های آماری: برای بررسی اختلاف شیوع مشکلات بهداشتی بین برنامه‌های مختلف نوبت کاری از آزمون کای دو استفاده شد. مقایسه میانگین متغیرهای مستقل مانند سن، سابقه کار و ساعات کار هفتگی بین برنامه‌های مختلف با استفاده از آزمون آنالیز واریانس انجام گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده‌های مطالعه از نرم افزار SPSS (نسخه ۱۱/۵) استفاده شد و مقدار آلفای کمتر از ۰/۵ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

تعداد ۵۴۹ نفر (۸۷٪) از جمعیت مورد مطالعه پرسشنامه را تکمیل نمودند. بر اساس اطلاعات گردآوری شده، سه نوع برنامه نوبت کاری در این صنایع مورد استفاده قرار می‌گیرد (جدول ۱). هر سه برنامه دارای دوره ۲۱ روزه بوده (۱۴ روز کار و ۷ روز استراحت) که به سه شیوه اجرا می‌گردد. در برنامه اول افراد به ترتیب ۴ش-۷روز-۳شب کار کرده و سپس یک هفته در استراحت به سر می‌برند (۴ش-۷ر-۳ش-۷اس). در این برنامه دو تغییر شیفت وجود دارد. در برنامه دوم افراد به ترتیب یک هفته شب کار و یک هفته روز کار

گروه تحقیقات نوبت کاری از واحد روانشناسی-اجتماعی-کاربردی MRC/ESRC در کشور انگلستان تدوین شده و یکی از پرسشنامه‌های معتبر در زمینه مشکلات مرتبط با نوبت کاری است [۲۰] استفاده شده است. لازم به ذکر است که در این مقاله منحصراً به داده‌های گردآوری شده در زمینه مشکلات گوارشی، قلبی-عروقی و اسکلتی-عضلانی پرداخته شده است.

برای سنجش روایی و پایایی پرسشنامه، ابتدا پرسشنامه توسط متخصصان صاحب نظر بررسی گردید تا روایی محتوایی و ساختاری آن تعیین شده و مشکلات احتمالی آن بر طرف شود. پس از تأیید متخصصان، در مطالعه راهنمایی که در بخش تعیین حجم نمونه بدان اشاره شد، این پرسشنامه در یکی از شرکت‌های پتروشیمی مورد استفاده عملی قرار گرفت تا اشکالات و ابهامات آن از دیدگاه پرسنل پتروشیمی مشخص و پایایی آن سنجیده شود. در این مطالعه راهنمای تعداد ۵۰ پرسشنامه تکمیل گردید و با توجه به بازخوردی که از کارگران به صورت کتبی و شفاهی گرفته شد، برخی سوالات اصلاح و برخی نیز حذف گردیدند. نتایج آنالیزهای آماری نشان داد که ضریب پایایی اولیه برابر با ۰/۷۳ می‌باشد. با توجه به اینکه پرسشنامه می‌بایست در ۸ شرکت پتروشیمی مورد استفاده قرار گیرد، لازم به نظر رسید که ضریب پایایی از ۰/۸۰ بالاتر باشد. بررسی‌ها نشان داد که می‌بایست برخی سوالات حذف شده یا تغییر کنند. با حذف یا تغییر برخی سوالات (دو سوال حذف و چهار سوال نیز تغییر یافت)، در نهایت پرسشنامه ای ۵۴

جدول ۱- توزیع فراوانی نوع برنامه نوبت کاری در نوبت کاری مورد مطالعه (n=۵۴۹)

نوع برنامه نوبت کاری	فرابویانی (%)
۴شب-۷روز-۳شب-۷استراحت (۴ش-۷ر-۳ش-۷استراحت) [*]	۲۱۷ (۳۹/۶)
۷شب-۷روز-۷استراحت (۷ش-۷ر-۷استراحت) [†]	۱۶۰ (۲۹/۱)
۷روز-۷شب-۷استراحت (۷ر-۷ش-۷استراحت) [†]	۱۷۲ (۳۱/۳)

^{*} اقماری، دوهفته کار- یک هفته استراحت، دارای دو Shift change

[†] اقماری، دوهفته کار- یک هفته استراحت، دارای یک Shift change

1. Shift change

جدول ۲- ویژگی های دموگرافیک و خصوصیات فردی نوبت کاران مورد مطالعه (n=۵۴۹)

p-value	برنامه نوبت کاری	(n=۱۷۲) (۷-ش-۷-اس) (۷-ز-۷-ش-۷-اس)	(n=۱۶۰) (۷-ش-۷-ز-۷-اس)	(n=۲۱۷) (۷-ش-۷-ز-۳-ش-۷-اس)	ویژگی های دموگرافیک
.۰/۶۸۸*	۲۹/۹۵±۵/۳۰	۲۹/۴۹±۵/۸۶	۲۹/۹۷±۶/۰۱	سن (سال) (mean ± SD)	
.۰/۵۳۳*	۴/۷۸±۳/۶۴	۴/۳۶±۳/۶۳	۴/۷۳±۴/۳۰	سابقه کار (سال) (mean ± SD)	
.۰/۰۰۱*	۹۳/۲۲±۷/۲۵	۸۴/۲۲±۶/۹۷	۸۶/۸۹±۶/۴۰	ساعت کار در هفتگی (mean ± SD)	
.۰/۲۲۱*	۴/۰۵±۳/۶۶	۳/۲۷±۲/۴۷	۳/۹۰±۴/۳۱	سابقه کار در نظام نوبتکاری (mean ± SD)	
					وضعیت تا هل:
.۰/۲۷۵†	۶۰ (%)۳۴/۹ ۱۱۲ (%)۵۰/۱	۶۵ (%)۴۰/۶ ۹۵ (%)۵۹/۴	۷۱ (%)۳۲/۷ ۱۴۶ (%)۶۷/۳	مجرد متاهل	
.۰/۰۰۱†	۱۱۲ (%)۵۵/۱ ۶۰ (%)۳۴/۹	۷۱ (%)۴۴/۴ ۸۹ (%)۵۵/۶	۱۲۹ (%)۵۹/۴ ۸۸ (%)۴۰/۶	وضعیت استخدام: رسمی پیمانی	
					تعداد فرزندان:
.۰/۵۱۲†	۱۷۱ (%)۹۹/۴ ۱ (%)۰/۵	۱۵۷ (%)۹۸/۱ ۳ (%)۱/۹	۲۱۳ (%)۹۸/۲ ۴ (%)۱/۸	۳≥ ۳<	
.۰/۲۲۳†	۱ (%)۰/۶ ۱۷۱ (%)۹۹/۴	۵ (%)۳/۱ ۱۵۵ (%)۹۶/۹	۴ (%)۱/۸ ۲۱۳ (%)۹۸/۲	شغل دوم: بله خیر	
.۰/۰۰۱†	۱۵۰ (%)۸۷/۲ ۲۲ (%)۱۲/۸	۱۵۱ (%)۹۴/۴ ۹ (%)۵/۶	۱۷۴ (%)۸۰/۲ ۴۳ (%)۱۹/۸	اضافه کاری: بله خیر	
.۰/۰۰۱†	۷ (%)۴/۱ ۷۹ (%)۴۵/۹ ۲۰ (%)۱۱/۶ ۶۶ (%)۳۸/۴	۲۱ (%)۱۳/۱ ۹۴ (%)۵۸/۸ ۱۷ (%)۱۰/۶ ۶۵ (%)۴۰/۶	۲۸ (%)۱۲/۹ ۱۰۸ (%)۴۹/۸ ۳۰ (%)۱۳/۸ ۷۱ (%)۳۴/۷	تحصیلات: زیردیپلم دیپلم فوق دیپلم لیسانس و بالاتر	
N/A††	۲۲ (%)۱۲/۸ ۲ (%)۱/۲ ۱۵ (%)۸/۷ ۶ (۳/۵) ۱۱۰ (%)۶۴/۰ ۱۷ (%)۹/۹	۷ (%)۴/۴ ۳۵ (%)۲۱/۹ ۳۸ (%)۲۳/۸ ۲۸ (۱۷/۵) ۳۴ (%)۲۱/۳ ۱۸ (%)۱۱/۳	۳۰ (%)۱۳/۸ ۱۸ (%)۸/۳ ۳۷ (%)۱۷/۱ ۲۳ (%)۱۰/۶ ۷۴ (%)۳۴/۱ ۳۵ (%)۱۶/۱	شغل: فنی و مهندسی حراست اداری HSE بهره برداری تمیرات	

آزمون one-way ANOVA بین برنامه های مختلف نوبت کاری، آزمون کای دو بین برنامه های مختلف نوبتکاری، †† کاربرد ندارد.

برنامه های مختلف نوبت کاری می باشد، اما نتایج آنالیز آماری نشان داد که اختلاف میانگین ساعت کار هفتگی، وضعیت استخدام، اضافه کاری، تحصیلات و نوع شغل بین گروه های مورد نظر معنی دار می باشد ($p < 0.05$). یافته های مربوط به مقایسه برنامه های مختلف از لحاظ شیوع اختلالات گوارشی در جدول ۳ ارائه شده است. آزمون آماری کای دو نشان داد که اختلاف شیوع افزایش/کاهش اشتها، بیوست/اسهال و درد معده/ترش کردن در برنامه های مختلف معنی دار می باشد. این

بوده و سپس یک هفته استراحت می کنند (۷-ش-۷-اس). برنامه سوم بر عکس برنامه دوم می باشد، یعنی افراد به ترتیب یک هفته روز کار و یک هفته شبکار بوده و سپس یک هفته استراحت دارند (۷-ش-۷-اس). برنامه های دوم و سوم دارای یک تغییر شیفت می باشند. بررسی ویژگی های دموگرافیک و خصوصیات فردی جمعیت مورد مطالعه (جدول ۲) حاکی از عدم وجود اختلاف معنی دار سن، سابقه شغلی، سابقه کار در نظام نوبت کاری، وضعیت تا هل، تعداد فرزندان و شغل دوم در

جدول ۳- شیوع مشکلات گوارشی در جمعیت مورد مطالعه بر اساس برنامه نوبت کاری (n=۵۴۹)

p-value*	برنامه نوبت کاری			اختلالات گوارشی
	(۷-ش-۷-اس) (n=۱۷۲)	(۷-ش-۷-اس) (n=۱۶۰)	(۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس) (n=۲۱۷)	
.۰۰۰۱	۳۸ (%۲۲/۱)	۶۰ (%۳۷/۵)	۴۶ (%۲۱/۲)	افزایش/کاهش اشتها
.۰۰۲۳	۲۴ (%۱۴/۰)	۸ (%۰۵/۰)	۲۳ (%۱۰/۶)	بیوست/اسهال
.۰۰۰۱	۶۹ (%۴۰/۱)	۳۱ (%۱۹/۴)	۴۵ (%۲۰/۷)	درد معده/ترش کردن

* آزمون کای دو بین برنامه های مختلف نوبت کاری

جدول ۴- شیوع اختلالات قلبی- عروقی در جمعیت مورد مطالعه بر اساس برنامه نوبتکاری (n=۵۴۹)

p-value*	برنامه نوبت کاری			اختلالات قلبی- عروقی
	(۷-ش-۷-اس) (n=۱۷۲)	(۷-ش-۷-اس) (n=۱۶۰)	(۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس) (n=۲۱۷)	
.۰۱۱۹	۲۱ (%۱۲/۲)	۱۱ (%۶/۹)	۱۵ (%۶/۹)	تپش قلب
.۰۰۹۵	۱۹ (%۱۱/۰)	۱۰ (%۶/۳)	۱۲ (%۵/۵)	درد قفسه سینه
.۰۵۵۴	۱۵ (%۸/۷)	۹ (%۵/۶)	۱۶ (%۷/۴)	فشار خون بالا

* آزمون کای دو بین برنامه های مختلف نوبت کاری

هیچگونه تفاوت معنی داری در این زمینه نشان نداد. نتایج مقایسه شیوع اختلالات اسکلتی- عضلانی در اندام های مختلف بین سه برنامه نوبت کاری در جدول ۵ ارائه شده است. آزمون کای دو نشان داد که اختلاف شیوع درد در نواحی شانه/گردن، پشت/کمر، دست/آج دست و پا/زانو در برنامه های گوناگون معنی دار است. شیوع درد شانه/گردن در برنامه ۷-ش-۷-اس نسبت به برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس (OR=۱/۶۱, p<۰/۰۰۴, OR=۱/۹۹, p<۰/۰۳۲, OR=۱/۹۹) و ۷-ش-۷-اس بالا بوده، اما اختلاف شیوع بین برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس معنی دار نبود. شیوع درد پشت/کمر در برنامه ۷-ش-۷-اس نسبت به برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس (p<۰/۰۰۱, OR=۲/۸۲) و ۷-ش-۷-اس (p<۰/۰۰۱, OR=۲/۱۸) معنی دار بود، اما این اختلاف بین برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس بدست آمد، اما این اختلاف بین برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس معنی دار نبود. اگرچه شیوع درد دست/آج دست در کارگرانی که در برنامه ۷-ش-۷-اس شاغلند بالاتر از دیگر نوبت کاران بوده، اما این اختلاف شیوع تنها در مورد برنامه های ۷-ش-۷-اس و ۷-ش-

یافته ها نشان داد که شانس ابتلا به افزایش/کاهش اشتها در برنامه ۷-ش-۷-اس نسبت به برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس (p<۰/۰۰۱, OR=۲/۲۳) و ۷-ش-۷-اس بالا بوده (p<۰/۰۰۳, OR=۲/۱۲)، اما اختلاف شیوع بین برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس معنی دار نبود. شیوع بیوست/اسهال در ۷-ش-۷-اس معنی دار نبود. شیوع درد قفسه سینه کارگرانی که از برنامه ۷-ش-۷-اس تبعیت می کنند بالاتر از دیگر نوبت کاران بدست آمد، اما این اختلاف شیوع تنها در مورد برنامه های ۷-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس معنی دار بود (p<۰/۰۰۸, OR=۳/۰۸). نتایج نشان داد که شانس ابتلا به درد معده/ترش کردن در برنامه ۷-ش-۷-اس نسبت به برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس (p<۰/۰۰۱, OR=۲/۵۶) و ۷-ش-۷-اس (p<۰/۰۰۱, OR=۲/۷۹) بالا بوده، اما رابطه معنی داری بین برنامه های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس یافت نشد.

اگرچه نتایج ارائه شده در جدول ۴ نشان دهنده شیوع بالای اختلالات قلبی- عروقی در نوبت کارانی است که در برنامه ۷-ش-۷-اس شاغلند، اما آزمون آماری

جدول ۵- شیوع اختلالات اسکلتی- عضلانی در جمعیت مورد مطالعه بر اساس برنامه نوبت کاری ($n=549$)

p-value*	برنامه نوبت کاری			اختلالات اسکلتی - عضلانی
	(۷-۱۷سال)	(۷-۱۷سال)	(۴-۷-۱۷سال)	
(n=۱۷۲)	(n=۱۶۰)	(n=۲۱۷)	درد شانه/گردن	
.0009	۷۰ (%۴۰/۷)	۴۱ (%۲۵/۶)	۶۵ (%۳۰/۰)	درد پشت/کمر
.0001	۸۳ (%۴۸/۳)	۴۸ (%۳۰/۰)	۵۴ (%۲۴/۹)	درد دست/مچ
.0001	۴۵ (%۲۶/۲)	۲۸ (%۱۷/۵)	۲۵ (%۱۱/۵)	درد پا/زانو
.0023	۷۹ (%۴۵/۹)	۵۴ (%۳۳/۸)	۷۳ (%۳۳/۶)	

* آزمون کای دو بین برنامه های مختلف نوبت کاری

ارتباط نوبت کاری و اختلالات گوارشی یکی از نتایج متقن مطالعات انجام شده بر روی نوبت کاری می باشد [۱]. اگرچه مطالعات مختلف به نقش نوبت کاری در بروز اختلالات گوارشی، اشاره داشته [۲۰-۱۹]، اما در آنها تأثیر

۴-ش-۷-ر-۳-ش-۷-اس معنی دار می باشد ($OR=2/72$)
 ۱، ($p<0.001$). نتایج نشان داد که شانس ابتلا به درد پازانو در برنامه ۷-ر-۷-ش-۷-اس نسبت به برنامه های ۴-ش-۷-ر-۳-ش-۷-اس ($OR=1/68$) و ۷-ش-۷-ر-۷-اس ($OR=1/68$) بالا بوده، اما اختلاف شیوع بین برنامه های ۴-ش-۷-ر-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-اس معنی دار نبود.

پخت

با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان چنین اظهار داشت که نوبت کارانی که در سه برنامه متفاوت مشغول به کار هستند، در نوع برنامه نوبت کاری و برخی از متغیرهای دموگرافیک و شغلی مانند ساعات کار در هفته، وضعیت استخدام و اضافه کاری دارای شرایط متفاوت و در دیگر متغیرهای مورد مطالعه شرایط یکسانی دارند. بررسی شیوع مشکلات بهداشتی اعم از اختلالات گوارشی، قلبی-عروقی و اسکلتی-عضلانی در کارکنان مورد مطالعه بر اساس نوع برنامه حاکی از آن است که شیوع این اختلالات در بین نوبت کارانی که در برنامه ۷-ش-۷-اس مشغول به کارند نسبتاً بیش از دیگر نوبت کاران می‌باشد. اگر چه مطالعات متعددی در این زمینه انجام شده است [۲۴-۲۲ و ۱۹-۱۸]، اما تقریباً همه آنها به بررسی تطابق با نوبت کاری، کیفیت خواب و بعضی از پارامترهای روحی- روانی پرداخته اند و اختلالات گوارشی، قلبی- عروقی و اسکلتی- عضلانی کمتر مورد توجه بوده است. هر چند که در برنامه ۷-ش-۷-اس، در اولین هفتاه کاری دستگاه سیر کادین

ریتم‌های سیرکادین بدن که نقش مهمی در سلامت و عملکرد فرد دارند، دستخوش تغییر شده و پیش از تطابق کامل مجدداً مختل و از تنظیم خارج گرددن. با توجه به مطالب یاد شده، پیش بینی می‌شود شیوع اختلالات عملکردی و بهداشتی در بین شاغلان این برنامه بالا باشد. نتایج این مطالعه نیز بیانگر این مطلب می‌باشد.

در برنامه‌های ۷-ش-۷-۷-اس و ۷-ر-۷-ش-۷-اس یک تغییر شیفت وجود دارد. این موضوع باعث می‌شود که ریتم‌های سیرکادین بدن نوبتکاران دو بار دستخوش تغییر به شرح زیر شود:

- در برنامه ۷-ش-۷-۷-اس یکبار در آغاز ۷ ش نوبت کاری که فرد از دوره استراحت وارد برنامه شب کاری می‌شود و یکبار نیز در آغاز ۷ نوبت روز کاری که پس از شب کاری آغاز می‌شود.
- در برنامه ۷-ر-۷-ش-۷-اس یکبار در آغاز ۷ نوبت شب کاری در هفته دوم و یکبار نیز هنگام آغاز ۷ روز استراحت.

براساس شواهد موجود هر چه ریتم‌های سیرکادین از ثبات و نظم بیشتری برخوردار بوده، کمتر دستخوش تغییر شده و از تنظیم خارج شود، پارامترهای عملکردی و بهداشتی وضعیت بهتری خواهند داشت [۱ و ۲۵-۲۷]. بدین ترتیب در برنامه‌هایی که تغییر شیفت کمتر باشد (نظری ۷-ش-۷-۷-اس و ۷-ر-۷-ش-۷-اس) انتظار می‌رود که مشکلات بهداشتی و عملکردی شیوع پایین تری داشته باشد. اگرچه در هر سه برنامه شیوع مشکلات بالا بود، اما نتایج این مطالعه نشان داد که به طور کلی برنامه ۷-ش-۷-۷-اس نسبت به دو برنامه دیگر ارجحیت دارد و مشکلات بهداشتی کمتری را برای شاغلان خود در پی داشته است که تا حدی با مطالب یاد شده همخوانی دارد.

در راستای مطالب فوق، برخی مطالعات نشان داده اند که برنامه‌های ۱۲ ساعته ثابت نسبت به برنامه‌های چرخشی و دارای تغییر شیفت ارجحیت دارند [۲۸-۲۹]. یکی از امتیازهای ویژه برنامه‌هایی ثابت این است که تنها در نیمی از زمان اجرای برنامه ریتم‌های سیرکادین نیازمند تطابق می‌باشد. این در حالی است که در

نوع برنامه نوبت کاری بر این اختلالات بررسی نشده است. یافته‌های این مطالعه نشان داد که شانس ابتلا به انواع مختلف این اختلالات در برنامه‌های گوناگون متفاوت می‌باشد. برای مثال، شیوع افزایش/کاهش اشتها در برنامه ۷-ش-۷-۷-اس بیش از دو برابر برنامه‌های دیگر، شیوع بیوست/اسهال در کارگرانی که از برنامه ۷-ر-۷-ش-۷-اس تعیت می‌کنند ۳ برابر نوبت کاران شاغل در برنامه ۷-ش-۷-۷-اس و شانس ابتلا به درد معده/ترش کردن در برنامه ۷-ر-۷-ش-۷-اس بیش از ۲/۵ برابر برنامه‌های ۴-ش-۷-۳-ش-۷-اس و ۷-ش-۷-۷-اس برآورد گردید.

یکی از نکات مهم درباره نوبت کاری، احتمال ارتباط این پدیده با اختلالات قلبی - عروقی می‌باشد. نتایج این مطالعه همانند چند مطالعه دیگر نشان داد که کارگران نوبت کار از مشکلات قلبی - عروقی رنج می‌برند [۶ و ۲۲-۲۴]. اگرچه اختلاف معنی داری بین شیوع این اختلالات در برنامه‌های مختلف نوبت کاری دیده نشد، اما یافته‌ها نشان داد که شیوع این مشکلات در شاغلین برنامه ۷-ر-۷-ش-۷-اس بالاتر از نوبت کاران شاغل در دو برنامه دیگر است.

یکی از نتایج درخور توجه این مطالعه شیوع بالای اختلالات اسکلتی - عضلانی در نوبت کاران بود. مقایسه میزان شیوع این اختلالات در نوبت کاران شاغل در برنامه‌های مختلف، نشان دهنده تفاوت شیوع این مشکلات در این برنامه‌ها بود. شیوع این اختلالات در نوبت کاران شاغل در برنامه ۷-ر-۷-ش-۷-اس بالاتر بود.

در زمینه مقایسه برنامه‌های مختلف باید گفت که در برنامه ۴-ش-۷-ر-۳-ش-۷-اس دو تغییر شیفت وجود دارد. این موضوع باعث می‌شود که ریتم‌های سیرکادین بدن نوبت کاران چهار بار دستخوش تغییر شود، بدین ترتیب که یکبار در آغاز ۴ شب نوبت کاری که فرد از دوره استراحت وارد برنامه شب کاری می‌شود، سپس در آغاز ۷ نوبت روز کاری پس از شب کاری، مجدداً در آغاز ۳ شب نوبت کاری پس از پایان ۷ نوبت روز کاری و آنگاه در دوره استراحت که پس از اتمام ۳ شب نوبت کاری آغاز خواهد شد. این موضوع باعث می‌شود که دائماً

یافته‌ها نشان دادند که شیوع مشکلات بهداشتی در برنامه‌های مختلف نوبت کاری به دلیل تفاوت در ایجاد اختلال در ریتم سیرکادین بدن متفاوت می‌باشد. با توجه به بالا بودن شانس ابتلا به اختلالات یاد شده در برنامه ۱۴-ش-۷-اس می‌توان چنین نتیجه گیری نمود که برنامه ۱۴-ش-۷-اس نسبت به دو برنامه دیگر مشکلات بهداشتی بیشتری را برای نوبت کاران ایجاد نموده و لذا می‌بایست تغییر کرده و استفاده از آن کنار گذاشته شود. بنابراین بر اساس نتایج بدست آمده در مطالعه حاضر و مطالعات دیگر، پیشنهاد می‌شود که از برنامه‌های ۱۲ ساعته ثابت ۱۴-ش-۷-اس و ۱۴-ش-۷-اس استفاده شود.

تقدیر و تشکر

این مطالعه بوسیله شرکت ملی صنایع پتروشیمی حمایت مالی شده است. نویسنده‌گان مقاله مراتب تقدیر و تشکر خود را از آقایان محمد کاظم کارдан، حسین خسروآبادی، جواد قلی پور، محمد رضا اژدری، رضا یوسفی، شاهد اسدی، هادی بختیاری، سیامک عباسپور، مجتبی حسنی و خانم مریم زارع مسئولین و کارشناسان بهداشت حرفه‌ای شرکت‌های پتروشیمی مستقر در منطقه پارس جنوبی به سبب همکاری موثر در جمع‌آوری داده‌ها در فیلد اعلام می‌دارند.

منابع

1. مونک ت، فولکارد س. نوبت کاری: مشکلات و رهیا فنها. ترجمه: علی رضا چوبینه، چاپ سوم، شیراز، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی شیراز، ۱۳۸۴.
2. Fischer FM, What do petrochemical workers, healthcare workers, and truck drivers have in common? Evaluation of sleep and alertness in Brazilian shift workers. Cad. Saude publica, rio de Janeiro, 2004; 20(6): 1732-1738
3. Fischer FM, Lieber RR, Trabalho E, In: Mendes R, organizador. Patologia do trabalho. Sao Paulo: Editora Atheneu 2003: 825-68
4. Schernhammer E, Laden F, Speizer FE, Willett WC, Hunter DJ, Kawachi I, et al. Rotating night shifts and risk of breast cancer in the women

برنامه‌های چرخشی دستگاه سیرکادین در سرتاسر دوره کاری نیازمند تطابق می‌باشد. از طرف دیگر، مطالعات متعدد نشان داده اند که هشیاری ذهنی، عملکرد و خواب در سراسر دوره ۱۴ ر ثابت می‌ماند [۱۳]. مطالعه‌ای که بر روی این برنامه انجام شده [۲۲] نشان می‌دهد که این برنامه هیچگونه اختلالی در ریتم‌های سیرکادین ایجاد نمی‌کند. بعلاوه مطالعات فراوان نشان داده‌اند که تطابق با شب کاری معمولاً در ۵-۶ روز اول دوره کاری ۱۴ ش اتفاق می‌افتد [۲۲ و ۱۸] و تطابق کامل سیرکادین طی هفته اول حاصل می‌شود [۳۰]. بدین ترتیب، با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه و مطالعات دیگر محققان پیشنهاد می‌شود از برنامه‌های ۱۲ ساعته ثابت یعنی ۱۴-ش-۷-اس و ۱۴-ش-۷-اس استفاده شود.

از جمله محدودیتهای این مطالعه آنست که بدليل گستردگی کار، امکان بررسی کلیه متغیرهای موثر بر سلامتی کارکنان وجود نداشت. واضح است که مشکلات بهداشتی بررسی شده دارای ریسک فاکتورهای فراوانی هستند و چنانچه قصد بر مطالعه جامع و کامل آنها در جمیعت هدف باشد می‌بایست تمام این ریسک فاکتورها در نظر گرفته شوند و داده‌های مرتبط با آنها گردآوری شوند. در تحقیق حاضر، این امر با توجه به گستردگی مطالعه عملی نبود. لذا، در کاربرد و تفسیر نتایج این مطالعه می‌بایست با احتیاط عمل نمود و نقش عوامل مخدوش کننده و سایر متغیرهای موثر را در نظر داشت. در مطالعات آتی لازم است متغیرهایی همچون نوع رژیم غذایی و عادت به ورزش کردن که می‌توانند در وقوع مشکلاتی همچون اختلالات گوارشی، قلبی- عروقی و اسکلتی- عضلانی در نوبت کاران تأثیر گذار باشند به طور دقیق مورد بررسی قرار گیرند تا بتوان در این رابطه به نتایج متقنی دست یافت.

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که کار در نظام نوبت کاری صرف نظر از نوع برنامه نوبت کاری باعث شیوع بالای مشکلات بهداشتی مانند اختلالات گوارشی، قلبی- عروقی و اسکلتی- عضلانی شده است. این

implementation of an 84-hour workweek on neurobehavioral test performance and cortisol responsiveness during testing. Scandinavian Journal of Work, Environment and Health 2003; 29(4): 261-269.

18. Smith AP. Psychological markers for adjustment to shift-work offshore. Cardiff: Centre for occupational and health psychology, 2006.

19. Bjorvatn B, Stangenes K, yane N, Forberg K, Lowden A, Holsten F, et al. Subjective and objective measures of adaptation and re-adaptation to night work on an oil rig in the North Sea. Sleep 2006; 29(6): 821-829.

20. Barton J, Folkard S, Smith LR, Spelten ER, Totterdell PA, Standard Shiftwork index manual. (Retrieved Feb. 2007)<http://www.workingtime.org/images/3/31/SSIMAN.doc>

21. Downing SM. Reliability: on the reproducibility of assessment data. Medical Education 2004; 38: 1006-1012.

22. Gibbs M, Hampton S, Morgan L, Arendt J. Effects of shift schedule on offshore shiftworkers' circadian rhythms and health. London: Health and Safety Executive, 2005.

23. Parkes KR. Working hours in the offshore petroleum industry, Current knowledge and research needs regarding extended work periods and shift work offshore. Paper presented to a conference on "Work time arrangements in the petroleum industry". Petroleum Safety Authority, Stavanger, Norway, 15 March 2007.

24. Gibbs M, Hampton S, Morgan L, Arendt J. Adaptation of the circadian rhythm of 6-sulphatoxymelatonin to a shift schedule of seven nights followed by seven days in offshore oil installation workers. Neuroscience Letters 2002; 325(2): 91-4.

25. Knutsson A, Health disorders of shift workers. Occupational Medicine 2003; 53(2): 103-8.

26. Fujino Y, Iso H, Tamakoshi A, Inaba Y, Koizumi A, Kubo T, et al. A prospective cohort study of shift work and risk of ischemic heart disease in Japanese male workers. American Journal of Epidemiology 2006; 164(2): 128-135.

27. Van Amelsvoort LG, Schouten EG, Kok FJ. Impact of one year of shift work on cardiovascular disease risk factors. Journal of Occupational and Environmental Medicine 2004; 46(7): 699-706.

28. Energy-Institute. Human Factors 'Top Ten

participating in the Nurses Health Study. J Natl Cancer Inst 2001; 93: 1563-68

5. Schernhammer E, Laden F, Speizer FE, Willett WC, Hunter DJ, Kawachi I, et al. Night shift work and risk of colorectal cancer in the Nurses Health study. J Natl Cancer Inst 2003; 95: 825-8.

6. Malinauskienė, V, Azaraviciene A, et al. Shift work and arterial hypertension among nurses. European Journal of Cardiovascular Nursing 2010; 9(Suppl 1): S23-S23.

7. Hope, S, Overland S, et al. Associations between sleep, risk and safety climate: A study of offshore personnel on the Norwegian continental shelf. Safety Science 2010; 48(4): 469-477.

8. Forberg, K, Waage S, et al. Subjective and objective sleep and sleepiness among tunnel workers in an extreme and isolated environment: 10-h shifts, 21-day working period, at 78 degrees north. Sleep Medicine 2010; 11(2): 185-190.

9. Chen, CC, Shiu LJ, et al. Shift Work and Arteriosclerosis Risk in professional bus drivers. Annals of Epidemiology 2010; 20(1): 60-66.

10. Åkerstedt T, Knutsson A, Westerholm P, Theorell T, Alfredsson L, Kecklund G, Sleep disturbances, work stress and work hours. A cross-sectional study. J Psychosom Res 2002; 53: 741-8.

11. Åkerstedt, T. and K. P. Wright JR. Sleep loss and fatigue in shift work and shift work disorder. Sleep Medicine Clinics 2009; 4(2): 257-271.

12. Knutsson A, Health disorders of shift workers. In-depth review: shiftwork. Occup Med 2003; 53: 103-8.

13. Ljosa, CH, Lau B. Shiftwork in the Norwegian petroleum industry: overcoming difficulties with family and social life – a cross sectional study. Journal of Occupational Medicine and Toxicology 2009; 4: 22.

14. Shen J, Dicker B. The impacts of shiftwork on employees. International Journal of Human Resource Management 2008; 19: 392-405.

15. Pires, MLN, Teixeira CW, et al. Sleep, ageing and night work. Brazilian Journal of Medical and Biological Research 2009; 42: 839-843.

16. Monk, TH. Shift work and circadian rhythms. Encyclopedia of Neuroscience. R. S. Larry. Oxford, Academic Press; 2009: 777-781.

17. Persson RP, Ursin H, Kecklund G, Osterberg K, Åkerstedt T, Effects of the

Issues'.

<http://www.energyinst.org.uk/index.cfm>

29. Parkes KR. Psychosocial aspects of work and health in the North Sea oil and gas industry: Summaries of reports published 1996-2001. London: Health and Safety Executive, 2002.

Garde A, Hansen Å, et al. Sleep length and quality, sleepiness and urinary melatonin among healthy Danish nurses with shift work during work and leisure time. International Archives of Occupational and Environmental Health 2009; 82(10): 1219-1228.